"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ପବିତ୍ର ହୋଇ ଗତି-ସଦ୍‌ଗତି ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅ କାରଣ ପତିତ ଆତ୍ମାମାନେ ଗତି-ସଦ୍‌ଗତି ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବିନାଶୀ ବାବା ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପିତାବ୍ରତା କାହାକୁ କହିବା? ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ଶୁଣାଅ?

ଉତ୍ତର:- ପିତାବ୍ରତା ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଅଶରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି, ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ମୃତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ସୁପୁତ୍ର ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର ଧାରଣା କରିପାରିବେ । ସଦା ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସେବାର ହିଁ ବିଚାର ଚାଲିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ପାତ୍ର ପବିତ୍ର ହେବାରେ ଲାଗିଥାଏ । ସେମାନେ କେବେହେଲେ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- ମୁଝକୋ ସାହାରା ଦେନେ ବାଲେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ବାବାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସମାନ ରୂପେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଯିଏ ଆନ୍ତରିକ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହ ବାବାଙ୍କର ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ, ସେହିମାନେ ହିଁ ଆନ୍ତରିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ - ବାବା ସବୁ ଚମତ୍କାର ଆପଣଙ୍କର, ଆମେ ତ କିଛି ଜାଣି ନ ଥିଲୁ । ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ ପାଇଁ ଆମେ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲୁ । ଏକଥା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ମାୟା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଯୋଗ୍ୟ କରିଦେଇଛି । ସେମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ କିଏ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନର୍କକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କିଏ କରୁଛି? ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଗତି ଏବଂ ସଦଗତି ଉଭୟ ପାଇଁ ବାବା ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ କେହି ବି ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ନିଜେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପତିତ । ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ପତିତ ଅଟେ । ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦି କେହି ବି ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କଥା ଯେ, ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆସି ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ପବିତ୍ର କରାଇବାକୁ ହେବ । ଯଦି ପରମଧାମରେ ବସି ପବିତ୍ର କରିପାରିଥା'ନ୍ତେ ତେବେ ଏଠାରେ ଏତେ ଅଯୋଗ୍ୟ କାହିଁକି ହୋଇଥା'ନ୍ତେ?

ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ଅଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ କିପରି ଦେବା ଉଚିତ୍ - ଏଥିପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଥିବା ଦରକାର । ଶିବାୟ ନମଃ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ମାତା-ପିତା ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ତ ରଚନା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ରଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବା ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ମାଆ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ- ସମସ୍ତଙ୍କର ଈଶ୍□ର ପିତା ମଧ୍ୟ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ନିରାକାରଙ୍କୁ ହିଁ ଈଶ୍□ର କୁହାଯାଉଛି । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସର୍ବଦା ଜଣେ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ କିପରି ଦିଆଯିବ - ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ଦରକାର । ଭଗବାନ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ହିଁ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସେହି ଭଗବାନ କିଏ? ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଅଟେ । ସେହି ନିରାକାର ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । କାହାଦ୍□ାରା ତ ବୁଝାଇବେ ନା! ନଚେତ୍ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କିପରି କରିବେ? ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜ୍ୟ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ? ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା କିଏ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ଈଶ୍□ର ପିତା ହିଁ ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ସିଏ ନିରାକାର ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ପିତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ପିତା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଯଦି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକନିବାସୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ରଚନା ଅଟନ୍ତି ତେବେ ସ୍ଥୂଳଲୋକନିବାସୀଙ୍କୁ ଭଗବାନ କିପରି କୁହାଯିବ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେବତାୟ ନମଃ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶିବାୟ ନମଃ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଉଛି ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ତ ବାରମ୍ବାର ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝାଇବ ନାହିଁ । ଏହି କଥାକୁ ତ ଜଣ-ଜଣକୁ କରି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏହି କଥା ପ୍ରତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କରାଇବାକୁ ହେବ । ଯିଏ ବି ଆସୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବୁ । ପିତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ଈଶ୍□ର ପିତା ହିଁ ଗୀତାରେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ଶିଖାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଗୀତାର ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ପ୍ରଥମ କଥା । କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ ନୁହେଁ । ରୁଦ୍ର ଭଗବାନୁବାଚ ବା ସୋମନାଥ ଶିବଭଗବାନୁବାଚ କୁହାଯାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଜୀବନ କାହାଣୀ ନିଜସ୍□ ଅଟେ । ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଜଣଙ୍କର କାହାଣୀ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯିଏବି ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ମୂଳକଥା ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ହିଁ ପରମପିତା

ପରମାତ୍ମାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ସିଏ ପିତା, ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ସିଏ ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ଈଶ୍□ର ପିତା, ଇଏ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜକୁମାର । ଏହି କଥାକୁ ବିଲକୁଲ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଗୀତା, ବାକି ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଗୀତା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣି ଭଗବତ୍ ଗୀତା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ତୁମେ କ'ଣ ବେଦ, ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିକୁ ମାନୁଛ? ଆରେ, ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାନିବେ ନା । ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କ'ଣ ମାନିବେ କି! ହଁ, ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଛି ନିଶ୍ଚିତ । କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବା, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍□ାରା ତ' ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ ନାହିଁ, ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ବାବାଙ୍କଠାରୁ । ବାବା ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ତା'ର ପୁସ୍ତକ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତ ଗୀତାକୁ ଗୁରୁତ୍□ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ? ଗୀତାରେ ହିଁ ରାଜଯୋଗର କଥା ରହିଛି । ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ହିଁ ଦିଆଯାଇଛି । ଭଗବାନ ତ ଆସି ପତିତ କରିବେ ନାହିଁ ନା । ସେ ତ ପବିତ୍ର ମହାରାଜା କରାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇ ଏକଥା ଲେଖାଇ ନିଅ - ବାସ୍ତବରେ ମୋର ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛି ଯେ ଇଏ ମୋର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଶିବାୟ ନମଃ, ତୁମେ ମାତା ପିତା... ଏହି ମହିମା ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ଅଟେ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତିର ଫଳ ଏହି ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆସି ହିଁ ଦେବାକୁ ହେବ । ଭକ୍ତିର ଫଳ କ'ଣ ଏକଥା ତୁମେମାନେ ବୁଝିଗଲଣି । ଯିଏ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଫଳ ମିଳିବ । ଏହି କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ, ବାବା ତୁମର ଅବିନାଶୀ ମାତା-ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଜଗତଅମ୍ବା, ଜଗତପିତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଆଦମ ଏବଂ ଇଭ୍ ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ଇଭଙ୍କୁ ମାତା କୁହାଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଇଭ୍ କିଏ, ଏକଥା ତ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯାହାକି ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ହଁ, କେହି ତ' ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ ନାହିଁ । ପାଠପଢା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ପାଠପଢି-ପଢି ବାରିଷ୍ଟର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ-ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତା-ପିତା.... ଏବଂ ଦ୍□ିତୀୟରେ କହୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ତେବେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଏବଂ ଅପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । କ'ଣ କଳିଯୁଗ ଆହୁରି ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ରହିବ? ଆଚ୍ଛା, ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ତ' ପବିତ୍ର କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନ କର୍ତ୍ତା ତ ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍□ର ପିତା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ତ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସିଏ ତ ସ୍□ୟଂ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜକୁମାର ଏବଂ ଶିବବାବା ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ତ ରଚନା, ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବଡ-ବଡ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖି ଦେବା ଦରକାର ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ସହଜ ହେବ । ତେବେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନା ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଯିବେ । ରଚୟିତା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା କୌଣସି ରାଜା ନୁହଁନ୍ତି, ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ, କୃଷ୍ଣ ରାଜପଦ ପାଇଥିଲେ, ପୁଣି ହରାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଏହି ରାଜତ୍□ ପାଇବାକୁ ହେବ । ଚିତ୍ର ଦ୍□ାରା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଇ ପାରିବ । ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତ' ରହିଛି ନା । ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଲେଖିଦେଇ ଥିବାରୁ ଭାରତ କଉଡିତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦ୍□ାରା ଭାରତ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର ଯେ, ଇଏ ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ବାବା ହିଁ ପ୍ରଥମେ ସ୍□ର୍ଗ ଦୁନିଆ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଏବେ ତ ଦୁନିଆ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଇଛି । ଗୀତାରେ ହିଁ ରାଜଯୋଗର କଥା ରହିଛି । ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ରାଜଯୋଗ ଶିଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଗୀତାରୁ ହିଁ ଶିଖିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଗଲଣି ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଆମର ପିତା କିଏ? ସିଏ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଯଦି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ରାଜଯୋଗ କିପରି ଶିଖାଇବେ? ଏହି ଭୁଲ୍ ଉପରେ ଖୁବ୍ ଚିନ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁମାନେ ସେବା କରିବାରେ ତତ୍ପର ଥିବେ ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ବିଚାର ଆସିବ । ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରିବେ, ଅଶରୀରୀ ହୋଇ, ମନମନାଭବ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବେ ଅଥବା ପିତାବ୍ରତା ହୋଇ ବାବାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହେବେ ।

ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଯୋଗ କର । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ନା ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଉଛ, ନା ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ପବିତ୍ର ହେଉଛି । କୁହାଯାଏ ବାଘୁଣୀର କ୍ଷୀର ରଖିବା ପାଇଁ ସୁନାର ପାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ପିତାବ୍ରତା ହେବା ଦରକାର । ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ପିତାବ୍ରତା ବହୁତ କମ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ତ ବିଲକୁଲ୍ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରିକି ଛୋଟ ପିଲା । ଯଦିଓ ଏଠାରେ ବସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ପିଲାକୁ ଛୋଟ ବୟସରୁ ବିବାହ କରାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କୁ କୋଳରେ ବସାଇ ବିବାହ କରାଯାଇଥାଏ । ଯଦି ପରସ୍ପରର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ, ତେବେ ତୁରନ୍ତ ବିବାହ କରାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଛୋଟ ପିଲା ଭଳି ହୋଇଗଲ ନା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଗ୍ରନ୍ଥିବନ୍ଧ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଆମେ ମମ୍ମା-ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛୁ, ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ଏକଥା କିଛି ବି ଜାଣୁ ନାହାଁନ୍ତି । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଅଟେ ନା । ୫-୬ ବର୍ଷ ରହି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଅଥବା ସ୍□ାମୀଙ୍କୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ମାୟା ଏପରି ହଇରାଣ କରିଦେଇଥାଏ ।

ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଶୁଣାଇବା ଦରକାର - ଶିବାୟ ନମଃ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ସାଗର ଶିବ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ କ'ଣ କରିବା ଦରକାର? ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ର ପାଖରେ ଯେଉଁ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ଅଛି, ସେଠାରେ ଲେଖିବା ଦରକାର ଯେ ଶିବବାବା ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉଭୟଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭିନ୍ନ । ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥା ବୁଝାଇଲେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲିଯିବ । ଏହି ପାଠ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପଢାଯାଉଛି । ଏପରି ପାଠପଢା ଆଉ କେଉଁଠାରେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ରଦ୍□ାରା ଏହି ଅନୁଭବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ, ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ପାଇଁ ପାଠପଢୁଛୁ । ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢା ସରିଲେ ଆମର ଫାଇନାଲ ପରୀକ୍ଷା ହେବ । ଏହାପରେ ଆମେ ଯାଇ ରାଜତ୍□ କରିବୁ । ଗୀତା ଶୁଣାଉଥିବା ଆତ୍ମା ଏପରି କଥାକୁ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ବାବା ହିଁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଅଟନ୍ତି, ଦୁନିଆରେ ଆଉ କେହି ବି ମନୁଷ୍ୟ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ନୁହଁନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ କରିଛ, ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀମାନେ ହିଁ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ବାବା ହିଁ ନିଜେ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ପୂଜ୍ୟ ହିଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ପୂଜାରୀ ହେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ପୂଜ୍ୟ ହେବେ । ଭକ୍ତିର ଫଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ପାଠପଢି ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି - ଏକଥା କେଉଁଠାରେ ଲେଖାଯାଇନାହିଁ । ଭୀଷ୍ମ ପିତାମହ ଆଦି ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ଏମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଜ୍ଞାନ ବାଣ ମାରିଲାବାଲା ଆଉ କିଏ ଅଛନ୍ତି । ଏକଥା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ, କୌଣସି ଏକ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ଶକ୍ତି ଏମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ।

ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ତ ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ହିଁ ଦେଖିବେ ନା । ଯେପରି ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଖୁଆଇବା ସମୟରେ ଆତ୍ମା ଆସି ଦେଖିଥାଏ ଯେ ଇଏ ଅମୁକ ଅଟେ । ଖାଇବା ସମୟରେ ଆଖି ଆଦି, ଖାଉଥିବା ଆତ୍ମା ଭଳି ହୋଇଯିବ । ଏମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇଥା'ନ୍ତି । ଏସବୁ କଥା ଭାରତରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତରେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଥିଲେ ଏମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦାତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ବୋଲି ଗଣନା କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ମାତାପିତା ତ କମ୍ ନମ୍ବର ରଖି ପାସ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ନା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମହିମା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଉଭୟ ନିଜ-ନିଜର ରାଜଧାନୀରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମାତା-ପିତାଙ୍କଠାରୁ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଅଧିକ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଥାଏ । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା ନା । ତେଣୁ ଆମର ଗୁପ୍ତ ଖୁସି ରହୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ଏତେ ମାତାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍□ ନେବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀର ନେଇଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଳନା ହେଉଥିଲା, କାହିଁକି ନା ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରା ଅଟେ । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଭୋଳା ଭଣ୍ଡାରୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ପୁଣି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନା ହୋଇଚାଲିଛି, ଏକଥା ତ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିପାରିବେ ।

ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରୁଛ ସେତେବେଳେ କୁହ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ - ଇଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଈଶ୍□ରପିତା କିପରି କୁହାଯାଇପାରିବ? ଏହି ଲେଖା ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ପଢିବା ମାତ୍ରେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିପାରିବ । କାହାକୁ-କାହାକୁ ତ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ତିନି ବର୍ଷ ଲାଗିଯାଏ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ତ ଆସି ଭକ୍ତିର ଫଳ ଦେବାକୁ ହେବ ନା । ବାବା ଆସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଏହି ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ବାବା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଇ, ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ତ ତଳକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଖସିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥା ପ୍ରମାଣ କରି କହିବାକୁ ହେବ ଯେ - ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି, ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ପିତା ନୁହଁନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ସର୍ବବ୍ୟାପୀର ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ବିଲକୁଲ୍ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଯିଏ ଆମକୁ ରାଜତ୍□ ଦେଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବା ଆମକୁ ରାଜ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଆମେ ପୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ଏକଥା ଭାବିଲେ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ସାରା ଦିନ ଖୁସିରେ ନାଚିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଆମକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ପିତାବ୍ରତା ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗ କରିବାର ସମୟକୁ ବଢାଇ ବୁଦ୍ଧିକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଦେବାର ଉପାୟ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ପରମାତ୍ମା ନିରାକାର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତନର ନିମିତ୍ତ ହେଉଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ତୁମେମାନେ ସ୍□ର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଧାରରେ ବିଶ୍□କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଠିକା ନେଇଛ । କାରଣ ସ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ବିଶ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆଧାର ଅଟେ । ସ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିନା କୌଣସି ବି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି କେତେ ବି ପ୍ରୟାସ କର, ତା'ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଆଜିକାଲି ସମୟରେ କେବଳ ଶୁଣିବା ଦ୍□ାରା କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦେଖିବା ଦ୍□ାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କେତେକ ବନ୍ଧନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଜୀବନର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଦେଖି ନିଜେ ବଦଳିଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଜେ କରି ଦେଖାଇବା ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଦେଖାଇବା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାଧାରୀ ହେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ସମୟ, ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ବାଣୀର ଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ ତେବେ ତୁମେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***